

- Sjajna tehnika, divan glas, suvereno vladanje scenom, a pre i iznad svega ljubav prema muzici i publici je ono što primadonu, profesoricu mr Veru Kovač Vitkai čini tako posebnom - sažetak je onoga što su o njoj rekli vrsni muzikolozi, kritičari, dugogodišnji pratioci njenog umetničkog rada i prijatelji u prepunoj svečanoj sali Gradske kuće u Novom Sadu, 17. maja, u okviru promocije monografije „Od snova do ostvarenja - umetnost pevanja Vere Kovač Vitkai“. Monografija, u izdanju Pozorišnog muzeja Vojvodine realizovana je u saradnji sa Pokrajinskim sekretarijatom za kulturu, javno informisanje i odnose s verskim zajednicama i Gradskom upravom za kulturu, AUNS, štamparijom „Forum“ iz Novog Sada.

Ovo je prva monografija iz edicije Biblioteka pozorišnih velikana Pozorišnog muzeja Vojvodine. Čak dva direktora, jedan bivši, dr Zoran Maksimović, ovog put i u ulozi modertora, i sadašnji, gospodin Miodrag Kajtez, džentlmenski su posvetili ovoj umetnici ovogodišnji Dan Pozorišnog muzeja. U svom obraćanju, pokrajinski sekretar za kulturu, javno informisanje i odnose s verskim zajednicama, gospođica Dragana Milošević, pozvala se na reči prof. mr Veri Kovač Vitkai:

- Muzika je molitva. Stvoritelj ju je darovao ljudima da mogu da se mole bez reči. Ona je takođe naglasila da je ovo veče omaž svemu što je ova umetnica snagom svoje ličnosti, stvaralačkom energijom, ali intelektualnom odvažnošću i hrabrošću izborila da bude nosilac vodećih sopranskih uloga u matičnoj kući - operi SNP-a, da bi svojim uspešnim kreacijama prokrčila sebi put u elitu jugoslovenskih umetnika internacionalne klase, ali i kao izvođač mađarskih tradicionalnih pesama, potom i kao pedagog, i time doprinela afirmaciji srpskog, mađarskog, umetničkog muzičkog stvaralaštva, koja je doprinela popularizaciji operne i tradicionalne muzike u Srbiji. Muzikolog, gospođa Marija Adamov, emotivnim govorom osvrnula se na svoje početke i početke prof. Kovač Vitkai, stavljajući u prvi plan njenu ljubav prema muzici koju je širila svim svojim bićem, aktivna u svim gradskim događajima, uvek prisutna kada nastupaju njeni studenti. Podsetila je na nezaboravan nastup od 12. aprila 1981. godine u ulozi Verdijeve Violete (Travijata), prve opere izvedene u novoj zgradi SNP-a, kao i na onaj debitantski iz 1972. (Ero s onog svijeta Jakova Gotovca), gde je „uskočila“ kao zamena (iako je prvi susret sa operom SNP bio sa diplomskom predstavom 1964. godine u Pajacima (Leonkavallo)) i na onu oproštajnu, Pučinijevu Tosku. Kritičar, gospodin Oskar Pandi, zahvalio se na svemu lepom što je podarila mnogim generacijama u nadi da će još dugo trajati. Izrazio je zadovoljstvo monografijom, što je pisana na dva jezika, opremom i hronologijom događaja koji verno oslikavaju profesionalni put ove umetnice. Prisutnima se obratila i primadona i zahvalila se prisutnim prijateljima, saradnicima, studentima, a pre svega svom suprugu, gospodinu Laslu Vitkai, koji je od početka njene karijere brižljivo, sistematično sabrao i dokumentovao svaki

njen profesionalni korak. Umetnica nije odolela izazovu i prisutnima se obratila pesmom, podsetivši na glas koji je decenijama suvereno vladao novosadskom scenom. U muzičkom delu programa učestvovali su soprani, Danijela Jovanović i Agota Vitkai Kučera, tenori Aleksandar Saša Petrović i Goran Strugar, ujedno i njeni bišvi studenti, violinisti Florijan i Andrej Balaž, David Klem i Luka Petrović kao klavirski saradnici.